

ת"פ 54141/03/22 - מדינת ישראל נגד אושרי בן ארוש

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 54141-03-22 מדינת ישראל נ' בן ארוש(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט טל ענר המאשימה נגד הנאשמים	מדינת ישראל אושרי בן ארוש
-----------------	--	----------------------------------

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן, בעבירות של סחר בסמים והפרת הוראה חוקית. כעולה מעובדות כתב האישום, סחר הנאשם בסם מסוג קוקאין בכמות **0.1 גרם**, תמורת 400 ש"ח. אירוע הסחר התרחש כשהנאשם מפר תנאים מגבילים ומכאן ההרשעה בהפרת הוראה חוקית.
2. המאשימה בטיעוניה לעונש ציינה את הפגיעה בבריאות הציבור ובמלחמה בנגע הסמים, לצד הפגיעה בסדרי השלטון והמשפט. המאשימה עתרה, בין השאר על בסיס פסיקה שהוגשה, לקבוע מתחם ענישה כולל של 10 עד 24 חודשי מאסר. המאשימה עמדה על עברו הפלילי של הנאשם הכולל ארבע הרשעות קודמות וכן מאסר מותנה בר הפעלה בן 12 חודשים. בסיכומו של דבר עתרה התביעה, בשל עברו הפלילי של הנאשם ושיקולי הרתעה לגזור עונש במרכז המתחם - 16 חודשי מאסר, להפעיל את המאסר המותנה, וכן להטיל מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה וקנס מרתיע. התביעה עתרה לצבור את כל רכיבי המאסר בפועל זה לזה וכן לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם כעת. לבסוף התבקשתי להכריז על הנאשם סוחר סמים ולחלט את הרכוש התפוס המוזכר בכתב האישום המתוקן.
3. הסיניגור טען כי עתירת המאשימה אינה מידתית ואינה מתיישבת עם המקובל בפסיקה. לעניין נסיבות העבירה עמד הסיניגור על כך שמדובר בעיסקה אחת, ובכמות מזערית של סם (0.1 גרם, כאמור). בעניין המאסר המותנה טען הסיניגור שאין הלימה בין אורכו של המאסר המותנה לבין העבירות בתיק הנוכחי שהביאו להפעלתו. בעניין זה הופניתי לרע"פ 1441/14 **חמיס נ' מדינת ישראל**. הסיניגור הפנה להודאה שחסכה זמן שיפוטי, לחרטה שהביע הנאשם, להליך שיקומי אותו החל בין כתלי הכלא ולעובדה שהוא מרצה כעת מאסר ממושך בן 25 חודשים בעקבות הרשעתו בתיק אחר. בנסיבות אלה עתר הסיניגור להארכת המאסר המותנה, ולחילופין לגזור את הדין באופן שהמאסר שיוטל יהיה בחפיפה מלאה למאסר אותו מרצה כעת. לבסוף, הסיניגור התנגד להכרזה על הנאשם כסוחר סמים וביקש להשיב לו את התפוסים.
4. בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, במידת

הפגיעה, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בעניינינו הערכים המוגנים שנפגעו הם בריאות הציבור והמלחמה בנגע הסמים. בנוסף פגע הנאשם בסדרי השלטון והמשפט ובערך של כיבוד החלטות שיפוטיות.

5. פסיקת בתי המשפט חזרה ושנתה כי מי שחוטא בסחר בסמים, לא כל שכן בסמים המוגדרים כקשים כגון קוקאין, ראוי לעונש של מאסר מאחורי סורג ובריח. דברים אלה נכונים ביתר שאת, שעה שהעבירה מבוצעת תוך כדי הפרת תנאי שחרור. מנגד, אין להתעלם מכך שמדובר באירוע מכירה יחיד, ובכמות קטנה של סם. בשקלול הנתונים סבורני כי הפגיעה בערכים המוגנים אינה ברמה גבוהה.

6. בית המשפט העליון נדרש במספר הזדמנויות לסוגיית מתחמי הענישה בעבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של גרמים בודדים ואף פחות מכך.

ברע"פ 126/15 **חביף נ' מדינת ישראל** (15.01.2015), מכר הנאשם קוקאין לסוכן משטרתי בשלושה אירועים שונים, במשקלים של 0.39 גרם, 0.81 גרם ו-2.5 גרם. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש לכל מכירה נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קבע כי מתחם זה הינו "הולם ואף מקל".

ברע"פ 65/15 **מסראווה נ' מדינת ישראל** (13.1.2015) נדחתה בקשת רשות ערעור של מי שהורשע בשתי עבירות של סחר בקוקאין תמורת 200 ש"ח. באותה פרשה נקבע בערכאה הדיונית מתחם ענישה של 18-6 חודשי מאסר בגין שני אירועי הסחר.

ברע"פ 7681/13 **דקה נ' מדינת ישראל** (21.1.2014) נדחתה בקשת רשות ערעור על חומרת העונש מטעם נאשם אשר נדון ל-10 חודשי מאסר בגין שתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג הרואין במשקל מצטבר של כשלושה גרם. מתחם הענישה שנקבע באותו הליך היה 12-6 חודשי מאסר לכל אחת ממכירות הסם.

7. לאור האמור, בהינתן הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם ולאור הענישה המקובלת בעבירות סחר בסמים קשים בכמות קטנה (ובשים לב לכך שבעניין **חביף ודקה** שהוזכרו לעיל דובר במכירת גרמים בודדים ובעניינינו מדובר בשברירי-גרם), מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינינו נע בין 5 ל-10 חודשי מאסר בפועל.

8. בבואי לקבוע את העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם (אין בפני טענה כי יש לסטות מן המתחם לכאן או לכאן) שקלתי לחומרא את עברו הפלילי ואת העובדה שענישה ממשית לא הרתיעה אותו בעבר. לקולא שקלתי את הודאתו ונטילת האחריות, ואת העובדה שהוא מרצה כעת מאסר ממושך. שיקולים אלה הובילוני למסקנה שהעונש ההולם בעניינינו הוא 8 חודשי מאסר בפועל.

9. בכך לא תם הדיון, שעה שנתבקשתי להפעיל מאסר מותנה תלוי ועומד בן 12 חודשים. לאחר שקבעתי כי יש להטיל בתיק זה עונש מאסר בפועל, ברור שלא ניתן להיעתר לבקשת הסניגור להורות על הארכת המאסר המותנה. ועוד ברור כי המאסר המותנה הוא עונש שהוטל בתיק הקודם, והוא אינו אמור להלום את העבירות בתיק שבו מתבקשת הפעלתו. עדיין מתעוררת אי-נוחות כאשר הרשעה בעבירה שנסיבותיה קלות יחסית מפעילה

מאסר מותנה ממושך. יש שיאמרו כי זה מהותו של עונש צופה פני עתיד ואין לנאשם אלא להלין על עצמו שחטא פעם נוספת חרף הידיעה שמרחף מעליו מאסר מותנה ממושך. עם זאת, גם בית המשפט העליון הכיר לא אחת בקושי שמעורר מאסר מותנה ממושך שמתבקשת הפעלתו בשל עבירה קלה יחסית (ר' למשל רע"פ 1441/14 **חמיס נ' מדינת ישראל**; ע"פ 608/07 **פלוגי נ' מדינת ישראל**; רע"פ 5798/00 **ריזי נ' מדינת ישראל**).

10. חובת ההקפדה על מאסרים מותנים מידתיים מוטלת בעיקרה על הערכאה הראשונה, אשר גוזרת את המאסר המותנה, אך זו אינה יכולה לצפות כל תרחיש עתידי ולעיתים נדרשת הערכאה השנייה, שמתבקשת להפעיל את המאסר המותנה, להבטיח כי התוצאה העונשית הסופית תהיה מידתית. הטכניקה העיקרית שבידי בית המשפט להשגת תוצאה זו היא בקביעת הוראות מתאימות בעניין חפיפה והצטברות העונשים, וכך אעשה בהמשך.

11. אציין כבר עתה שלא ניתן להיעתר למשאלת הסניגור לחפוף במלואם את המאסר המותנה המופעל ואת המאסר בפועל שיוטל בתיק זה לעונש אותו מרצה הנאשם. תוצאה מעין זו תרוקן מתוכן מעשי הן את מטרתו ההרתעתית של המאסר המותנה שאפעיל והן את עקרון ההלימה בנוגע לתיק הנוכחי. עם זאת, המתח שבין מאסר מותנה ממושך לטיב העבירה הנוספת, וכן עובדת היותו של הנאשם אסיר - יילקחו בחשבון באופן משמעותי בקביעת ה"שורה התחתונה" של גזר הדין.

12. עניין אחרון לפנינו: ההכרזה על הנאשם כסוחר סמים ושאלת החילוט. סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים קובע כי אם הוכח שנאשם "**הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור**", ייקבע כי הוא סוחר סמים ויחולט לאוצר המדינה כל רכוש שלו שהושג בעבירה של עסקת סמים (ר' ע"פ 170/07 **מטיס נ' מדינת ישראל**). בנוסף, סעיף 36(1) לפקודה קובע כי חזקה הניתנת לסתירה לפיה כל רכוש של הנידון ייראה כרכוש שהושג בעבירה של עסקת סמים. הנאשם, בהתאם לעובדות כתב האישום בהן הודה, הפיק רווח מעסקת סמים **ועל כן הריני לקבוע כי הוא סוחר סמים**, ובהיעדר סתירת החזקה הנ"ל - יש לחלט את הכסף המזומן שנתפס אצלו. לא מצאתי הכרח לחלט את הטלפונים הניידים התפוסים, שעה שאין בהרשעת הנאשם אינדיקציה שתפוסים אלה שימשו לביצוע העבירות, ויש לתפוסים אלה ערך עבור בעליהם החורג בהרבה מערכם הכספי, בשל המידע האישי האצור בהם.

סיכום

אשר על כן אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. **8 חודשי מאסר בפועל.**

ב. **מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים מת"פ 35655-05-18 (גז"ד מיום 19.3.2019).**

המאסרים יופעלו במצטבר זה לזה, ובחפיפה חלקית לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם כעת, כך שמתוך 20 חודשי המאסר שהוטלו בגזר דין זה - 5 חודשים יצטברו לעונש המעצר שמרצה הנאשם כעת, והיתרה תרוצה באופן חופף.

ג. **9 חודשי מאסר על תנאי**, למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור הנאשם עבירת פשע על פקודת הסמים המסוכנים.

ד. **3 חודשי מאסר על תנאי**, למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור הנאשם עבירת הפרת הוראה חוקית.

ה. **קנס כספי בסך 5,000 ש"ח**, או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.1.2023.

ו. פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים מיום שחרורו ממאסר.

ז. **חילוט**: כסף מזומן בסך 7219 ₪ יחולט לקופת המדינה. טלפונים תפוסים יוחזרו לנאשם.

הסמים התפוסים יושמדו.

ניתן היום, י"א תשרי תשפ"ג, 06 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.